

[Ninn-Hansen]

arbejdsministerens urimelige udtalelser. Jeg synes egentlig, at man skulle have gjort det ved den lejlighed. Jeg kan ikke rigtig lide, at man venter med at afsige dommen, til man har set, hvem der vinder, for udtalelsen var lige så forkert dengang, hvor det ikke var sikkert, at hr. Reagan ville vinde valget. Det gør ham selvfølgelig ikke bedre, men jeg har altså allerede dengang sagt min mening om det.

Og så kommer jeg til det, der er helt væsentligt. Udenrigsministeren sagde noget ganske rigtigt: vi skal være et land, der siger, hvad vi gør, og gør, hvad vi siger. Fuldstændig og aldeles enig. Det er vi forhåbentlig også enige om i forsvarspolitikken. Vi er enige om, at situationen har ændret sig, så der er endnu mere brug for en sikkerhedspolitik. Når ministeren siger, den økonomiske krise også ændrer sig både for andres vedkommende og for vort vedkommende, vil jeg da også sige, at det tænker jeg da også på – jeg var lige ved at sige: jeg tænker næsten ikke på andet. Vi er selvfølgelig kommet ind i forhold, der er uheldige, men det er, ligesom udenrigsministeren trækker procentdiskussionen frem igen, hvor jeg netop har sagt, det er ikke det, det drejer sig om, og hvor jeg i den forbindelse har citeret fra dette udmærkede værk, fra statsministerens tale, og hvor jeg bliver nødt til at gentage det. Til formandens orientering må jeg sige, det er en bog skrevet af en forfatter, der hedder K. B. Andersen, og det står side 98, hvor statsministeren efter citatet her har sagt: »Vi forstår klart betydningen af langtidsforsvarsprogrammet, og vi kan tilslutte os det som det, det er ment, et grundlag for den fremtidige forsvarsplanlægning i årene fremover.« Det var jo det, jeg talte om. Det er også det, folketingets formand har talt om. Og det er det, jeg håber alle vil være optaget af i forhandlingerne på mandag.

Nu ved vi, at folketingets formand befinder sig et sted her i bygningen, og han interesserer sig for, hvad der sker, ikke med ordene: »gå hen og forliger Eder, I skabhalse«, for så måtte formanden påtale sig selv, men »forliger Eder«. Jeg hører til dem, der gerne vil stå ved formandens side også i den sag, for jeg tror, det er det, der er et behov for; et langtidsprogram om forsvaret, hvor vi ligesom andre lande, der er med i alliancen, lægger et program, der er forsvarligt på den må-

de, at vores forsvar har værdi. Hvis man kan nå et skridt i den retning på mandag, vil det være et godt møde.

Så vil jeg gerne sige: vi kan stemme for det forslag om motiveret dagsorden, som hr. Lasse Budtz har fremsat. Når jeg rejser mig op og stemmer for det, vil der i mine ører klinge de ord, som udenrigsministeren så godt har sagt her i dag: »Behovet for et nært vestligt samarbejde er større end nogen sinde.« Behovet for et nært samarbejde med USA er ikke mindre i dag end tidligere, for det er jo reelt det, der ligger i dette forslag til dagsorden.

Kjørulff-Schmidt (FP):

Nogle ordførere var i første runde inde på den amerikanske sikkerhedspolitik, sådan som den kan bedømmes efter valget den 4. november. Jeg tror, man skal være meget forsigtig med at tage hr. Stinus' og andres vurderinger for gode varer. Hr. Stinus mente, at det amerikanske præsidentvalg kan føre til øget oprustning og formidske afspændingsmulighederne. Der blev også rejst tvivl om USAs holdning til SALT II-aftalerne. Jeg synes, at hr. Stinus og andre, som har så travlt med at gøre sig til overdommere over Reaganadministrationen, inden den overhovedet er tiltrådt, burde gøre sig den ulejlighed nøje at analysere Reagans udtalelser og vel at mærke gøre det uden forudindtaget. Så ville man se, at det, der fremhæves fra amerikansk side, er fredsbestræbelser, der hviler på en klar måde at gribe Øst-Vest-forholdet an på, en realistisk strategisk nedrustningspolitik og på etablering af en sikkerhedsmargen i forsvarsplanlægningen.

Det har været fremhævet, at den kommende amerikanske regerings strategiske nedrustningspolitik vil få høj prioritet, at man vil sætte sig til forhandlingsbordet med Sovjetunionen, så længe som det er nødvendigt, for at forhandle en balanceret og rimelig rustningsbegrænsningsaftale. Man har fremhævet, at den nye administration omgående vil forberede forhandlinger om en SALT III-aftale, som kan indebære virkelige våbenbegrænsninger til afløsning for den SALT II-aftale, der vel i virkeligheden blev stoppet af det amerikanske senat allerede længe før valget den 4. november.